

E.A.4.6.3.2 Godtgørelse af afgift af elektricitet

Version	2021-2
ISBN-nummer	978-87-417-0684-9
Tryksted	Vejledningen er ikke trykt - findes kun på skat.dk
Dokument type	Juridisk vejledning

Indhold

Dette afsnit handler om godtgørelse af afgift af elektricitet.

Afsnittet indeholder:

- Regel og lovgrundlag
- Afgiftsformer og -satser
- Forbrug af elektricitet til proces
- Godtgørelse af elafgift
- Efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister ved brug af elektricitet til proces
- Elpatronordningen
- Komfortkøling
- Godtgørelse af elafgift mv. ved rumvarme, varmt vand og komfortkøling
- Varme og varmt brugsvand til procesformål
- Elvarmesats
- Elbiler
- Efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister ved brug af elektricitet til opladning af biler
- Blandede aktiviteter i relation til bilagsvirksomheder
- Måling og fordeling af forbrug af elektricitet
- Oversigt over domme, kendelser, afgørelser, SKM-meddelelser mv.

Se også

Afsnit [E.A.4.3](#) "Elektricitet".

Regel og lovgrundlag

Ved **lov nr. 2225 af 29. december 2020** øges godtgørelsen for rumvarme m.v., hvorved elafgiften godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh (hel godtgørelse). Der gælder herefter samme godtgørelse for rumvarme m.v. og proces.

Bestemmelserne om godtgørelse af afgift efter **elafgiftsloven** findes i **ELAL § 11**, stk. 1-5, og **§ 11 c**.

Vedrørende bilagsvirksomheder, jf. **bilag 1 til LBK nr. 308 af 24. marts 2017**, anvendes **§ 8, stk. 2 og 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020**. For bilagsvirksomheder har § 1, nr. 3-8, 10-15 og 17-27 i **lov nr. 2225 af 29. december 2020** først virkning fra og med den 1. januar 2023.

For bilagsvirksomheder, jf. **bilag 1 til LBK nr. 308 af 24. marts 2017**, gælder der ovennævnte samme (hel) godtgørelse for rumvarme m.v. og proces fra og med den 1. januar 2023. Før denne dato har bilagsvirksomheder ikke mulighed for at få godtgjort afgiften af elektricitet til procesformål. Godtgørelsen for rumvarme, varmt brugsvand og komfortkøling (rumvarme m.v.) er dog øget, hvorved elafgiften godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh (hel godtgørelse).

Rumvarme m.v. og procesformål er ikke længere afgrænset eller findes som begreber i elafgiftsloven. Rumvarme, varmt brugsvand og komfortkøling (rumvarme m.v.) og procesformål er i denne forbindelse afgrænset efter reglerne den tidligere elafgiftslov, jf. **LBK nr. 1321 af 26. august 2020**. Det er således denne afgrænsning, som bilagsvirksomhederne skal benytte. Ligeledes anvendes reglerne til fordeling af elforbruget mellem rumvarme m.v. og procesformål m.v. i **LBK nr. 1321 af 26. august 2020**.

Denne udgave af Den juridiske vejledning indeholder ikke en nærmere gennemgang af ovennævnte tidligere regler for bilagsvirksomheder. For denne nærmere gennemgang af disse regler henvises der til Den juridiske vejledning 2020-2.

Bilagsvirksomheder, jf. **bilag 1 til LBK nr. 308 af 24. marts 2017**, omfatter en række momsregistrerede virksomheder. Det drejer sig om følgende momsregistrerede virksomheder:

- Advokater
- Arkitekter
- Bureauer) fx vagtbureauer, ægteskabsbureauer, reklamebureauer, adresseringsbureauer, oplysningsbureauer, analyseinstitutter. Edb-bureauer kan dog få godtgørelse af elafgiften af elektricitet, der anvendes ved drift af edb-materiel. Det er herved forudsat, at der er tale om virksomheder, der udfører edb-mæssige produktionsopgaver for andre. Derimod kan fx en bureauvirksomheds anvendelse af edb - som en integreret del af udførelsen af virksomhedens funktion/ydelse ikke anses for et edb-bureau. Rejsebureauer, turistkontorer og ejendomsadministration er ikke omfattet af bilaget
- Landinspektører
- Mæglere, fx ejendomsmæglere og ejendomshandlere samt virksomheder, der formidler udlejning af fast ejendom
- Reklame
- Revisorer
- Rådgivende ingeniører
- Virksomheder, der formidler udlejning af plads til lysreklamer. Det samme gælder, hvis en virksomhed i forbindelse med leje af reklameplads selv afholder udgiften. Elafgift af virksomhedens egne reklamer kan godtgøres, hvis reklamerne er anbragt på bygninger mv., som ejes eller er lejet af virksomheden. Det gælder fx lysreklamer på detailforretninger og servicestationer.

Afgiftssats

År	2021	► 2022 ◀
Elafgiften	90,0 øre/kWh	► 90,3 øre/kWh ◀

Satserne for 2022 vil fremgå af [Skatteministeriets hjemmeside](#).

Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. [§ 32 a i MINAL](#).

Efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister ved godtgørelse af elafgift af forbrug af elektricitet til momsregistrerede virksomheder

Momsregistrerede virksomheders godtgørelse af elafgift for elektricitet er en ordning, som kan være omfattet af krav om indberetning til EU's statsstøtteregister.

Idet ordningen omfatter statsstøtte, er den omfattet af reglerne i [EU-Forordningen nr. 651/2014 af 17. juni 2014](#) (gruppefritagelsesforordningen) og [Kommissionens Forordning \(EU\) 2020/972 af 2. juli 2020](#) om ændring af forordning (EU) nr. 1407/2013 for så vidt angår forlængelse og ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 for så vidt angår forlængelse og relevante tilpasninger. Det betyder, at der er betingelser, som til hver en tid skal være opfyldt for, at man er berettiget til at modtage statsstøtte, fx gælder der er forbud mod, at kriseramte virksomheder benytter støtteordninger, som er omfattet af gruppefritagelsesforordningen. Se også afsnit [E.A.1.9](#) om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister.

Støttemodtager under denne ordning er de virksomheder, der får godtgjort deres betaling af elafgift for den afgiftspligtige elektricitet, som er forbrugt i virksomheden. Ordningen fremgår af [ELAL § 11](#), stk. 1, og [§ 11 c](#), jf. [ELAL § 11](#), stk. 11 og 12. Virksomheder er omfattet af kravet, uanset om lempelsen sker ved godtgørelse via momsangivelsen, eller ved at en virksomhed modregner i sin angivelse.

Støttebeløbet skal for ovenstående ordning opgøres som forskellen mellem den almindelige sats på afgift af elektricitet og ned til 0,4 øre pr. kWh for den elektricitet, som er forbrugt af virksomheden. Støttebeløbet for en virksomhed, der har forbrugt 100.000 kWh godtgørelsesberettiget elektricitet i en periode, vil udgøre (afgiftssatsen øre/kWh - 0,4 øre/kWh) x 100.000 kWh.

Berørte virksomheder skal opgøre, hvor meget virksomhederne har modtaget i støtte ved godtgørelse af afgiften for elektricitet, før det kan afgøres, hvorvidt de enkelte virksomheder er omfattet af kravet om indberetning. Virksomheder skal indberette til EU's statsstøtteregister, hvis støttebeløbet i den enkelte ordning udgør 500.000 euro eller derover i et kalenderår. Virksomheder, som er omfattet af kravet om indberetning, skal indberette relevante beløb og andre oplysninger til Skatteforvaltningen.

De berørte virksomheder kan reducere det opgjorte støttebeløb med eventuel afgiftsgodtgørelse, som vedrører rumvarme m.v., således at støttebeløbet kun vedrører procesformål, jf. § 2, stk.1, nr. 1 og stk. 2 i **bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019**, ► som er ændret ved **bekendtgørelse nr. 1356 af 16. juni 2021** ◀ .

Der er tale om rumvarme m.v. og procesformål som afgrænset i den tidligere elafgiftslov, jf. **lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020**. Rumvarme m.v. er specifikt afgrænset i den tidligere lovs § 11, stk. 1-4. Den nuværende elafgifts indeholder ikke afgiftsregler om rumvarme m.v. og procesformål.

Ovennævnte godtgørelse vedrørende rumvarme m.v., som kan fratrækkes i støttebeløbet, opgøres efter et skøn. Virksomheden skal kunne godtgøre, at en opgørelse af godtgørelse på grundlag af reglen om opgørelse efter måler af den faktiske forbrugte mængde elektricitet i anlæg til fremstilling af rumvarme m.v. efter den tidligere elafgiftslovs § 11, stk. 5, jf. **lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020**, ikke ville medføre en mindre godtgørelse vedrørende rumvarme m.v. end det skønnede beløb. Til brug for skønnet kan der tages udgangspunkt i opgørelsen af virksomhedens forbrug af elektricitet til rumvarme m.v. i kalenderåret 2020. ► Som alternativ til et skøn kan fratrækkes et beløb opgjort efter måling af el medgået til fremstilling af rumvarme m.v. ◀

Godtgørelse af elafgift vedrørende rumvarme m.v. i bilagsvirksomheder jf. **bilag 1 til LBK nr. 308 af 24. marts 2017**, er ikke omfattet af disse regler om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister ved brug af elektricitet til proces.

Denne udgave af Den juridiske vejledning indeholder ikke en gennemgang af ovennævnte tidligere regler vedrørende rumvarme m.v. og procesformål. For gennemgang af disse regler henvises der til tidligere udgaver af Den juridiske vejledning.

Se også afsnit **E.A.1.9** om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister.

Elpatronordningen

Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 2 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 2 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., kan lov for lov få godtgjort en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtig elektricitet og afgiftspligtige brændsler anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Se **ELAL § 11**, stk. 6.

En virksomhed har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Se **ELAL § 11**, stk. 7.

Grænser for tilbagebetaling til varmereproducenter og for forholdsmæssig nedsættelse udgør i 2021 2,2 kr./GJ fjernvarme ab værk og 0,8 øre/kWh fjernvarme ab værk.

Se også

Se også afsnit **E.A.4.3.9** om afgiftslempelse for fjernvarme (elpatronordningen).

Satser for godtgørelse af elafgift til rumvarme mv.:

Godtgørelsen af elafgiften udgør i 2021 89,6 øre/kWh.

Fra 2016 reguleres satserne efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. **MINAL § 32 a**.

Tidligere satser

År	Delvis godtgørelse
2016	50,2 øre/kWh
2017	50,5 øre/kWh
2018 (1. januar til 30. april)	50,7 øre/kWh
2018 (1. maj til 31. december)	65,7 øre/kWh
2019	62,5 øre/kWh

2020

68,2 øre/kWh

Se også

Afsnit **E.A.4.6.4** om varme og energiprodukter anvendt som procesenergi.

Elvarmesats

Virksomheder, som drives fra erhvervslokaler, der har elmåleren fælles med en elopvarmet helårsbolig m.v., skal ved beregning af godtgørelsen af elafgift, bruge den særlige elvarmesats. Se afsnit **E.A.4.3.6** om den særlige elvarmesats.

Elbiler

Skatterådet har den 27. april 2010 truffet afgørelse i en sag om godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier til el-biler. Det lovfortolkende spørgsmål er offentliggjort i styresignal **SKM2011.259.SKAT** om opladning af batterier til el-biler - godtgørelse af elafgift.

Ved **lov nr. 1353** af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, skete der en præcisering og udbredelse af reglerne for godtgørelse af elafgift forbrugt til erhvervsmæssig opladning af batterier i registrerede elbiler. ► Der er tale om en midlertidig særordning, der kun fremgår af nævnte **lov nr. 1353**, og som ikke er nævnt i elafgiftsloven. ◀

Virksomheder kan få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af registrerede elbilers batterier på de af virksomheden drevne ladestander, herunder hurtigladere, når ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og virksomheden er involveret i driften heraf. ► Det fremgår af **SKM2020.12.SR**, at det ejendomsretlige ejerforhold til ladestanderen er ikke afgørende for muligheden for godtgørelse. ◀ Endvidere godtgøres elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Elbilvirksomheden skal således alene betale elafgift med 0,4 øre pr. kWh elektricitet, der anvendes til opladning af batterier i registrerede eldrevne biler. Det betyder, at elafgiften godtgøres bortset fra 0,4 øre pr. kWh.

Elafgiftslovens krav om, at elektriciteten skal være forbrugt af virksomheden, anses for at være opfyldt i dette særlige tilfælde. Vedrørende forbrugskriteriet er der tale om et særligt tilfælde, der ikke kan overføres på andre områder.

► Tilbagebetalingen efter særordningen ydes i øvrigt i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i **ELAL §§ 11, 11 a og 11 c**. ◀

Tilbagebetaling ydes uanset bestemmelsen i **ELAL § 11**, stk. 5, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme. Elbilvirksomheden skal således ikke i dette særlige tilfælde opfylde betingelsen om, at fradragsretten gælder i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms for elektricitet og varme.

► Det fremgår af lovforarbejderne, at der kan ydes godtgørelse af elafgift af elektricitet, der anses for leveret af virksomheden på de af virksomheden drevne ladebokse/ladestander, placeret i virksomhedens kunders private hjem, men hvor elektriciteten kommer fra husholdningens normale elforsyning, og hvor elregningen, inkl. moms, betales af husholdningen. ◀

Det er et krav, at der sker en måling af den elektricitet, der anvendes til opladningen. Kravet om måling gælder, uanset om ladestanderen er placeret i det offentlige rum, hos husholdninger eller andre steder. Måleren skal være placeret i ladestanderen. Kravet om måling gælder også, hvis virksomheden oplader batterierne til den registrerede elbil på batteriskiftestationer.

Det er nævnt i skatteministerens svar på SAU-spørgsmål nr. 497 af 6. juni 2016 (alm. del), at el til elbusser er omfattet af den midlertidige særordning for erhvervsmæssig opladning af elbiler.

Se **lov nr. 1353 af 21. december 2012** om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer **§ 21, stk. 1 og 2**.

Der er tale om en tidsbegrænset særordning.

Ved **lov nr. 1585 af 27. december 2019** om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love § 7 er denne midlertidige godtgørelsesordning forlænget til 31. december 2021.

► Ved **lov nr. 203 af 13. februar 2021** om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, ligningsloven og forskellige andre love § 6 er denne midlertidige godtgørelsesordning yderligere forlænget til 31. december 2030. ◀

► Ved **lov nr. 687 af 8. juni 2017** er der indført regler i elafgiftsloven om, at der fra og med den 1. januar 2020 opkræves fuld elafgift for opladning af elbiler både erhvervsmæssigt og privat uden mulighed for tilbagebetaling af en del af elafgiften. ◀

Ved **lov nr. 1585 af 27. december 2019** om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love udskydes ► virkningstidspunktet for disse regler om ophøret af tilbagebetaling efter elafgiftsloven til den 1. januar 2022. ◀

► Ved **lov nr. 203 af 13. februar 2021** om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, ligningsloven og forskellige andre love § 6 er virkningstidspunktet for ophøret af tilbagebetaling efter elafgiftsloven yderligere udskudt til 31. december 2030. ◀

► Det betyder, at der efter den tidsbegrænsede særordnings udløb og fra og med den 1. januar 2031 opkræves fuld elafgift for opladning af elbiler både erhvervsmæssigt og privat og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for tilbagebetaling af en del af elafgiften. ◀

Der er dog vedtaget en regel i elafgiftsloven om, at ordningen fortsætter i forventet yderligere fire år for el til passagerbefordring med elbusser i rutekørsel under forudsætning af, at der først opnås en EU-tilladelse efter reglerne i energibeskatningsdirektivet. Reglen sættes i kraft af skatteministeren.

Se også lov nr. **lov nr. 687 af 8. juni 2017** om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love §§ 4 og 7.

Bemærk

Særordningen med virksomheders tilbagebetaling af afgift af elektricitet forbrugt i forbindelse med opladning af batterier til registrerede elbiler er en ordning, hvor der kan gælde krav om indberetning til EU's statsstøtteregister.

Idet særordningen udgør statsstøtte, er den omfattet af reglerne i **EU-Forordningen nr. 651/2014 af 17. juni 2014** (gruppefritagelsesforordningen) og **Kommissionens Forordning (EU) 2020/972 af 2. juli 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1407/2013** for så vidt angår forlængelse og ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 for så vidt angår forlængelse og relevante tilpasninger.

Det betyder, at der er betingelser som til hver en tid skal være opfyldt for at man er berettiget til at modtage statsstøtte, fx gælder der et forbud mod, at kriseramte virksomheder benytter støtteordninger, som er omfattet af gruppefritagelsesforordningen. Se også afsnit **E.A.1.9** om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister.

Støttemodtageren er den virksomhed, som benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden.

Støttebeløbet skal for ovenstående særordning opgøres som forskellen mellem den almindelige sats på afgift af elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh for den af virksomheden forbrugte elektricitet. Eksempelvis vil en virksomhed, der har forbrugt 200.000 kWh fra 1. juli 2016 til 31. december 2016, som udgangspunkt skulle betale 177.000 kr. i elafgift efter den almindelige sats på 88,5 øre pr. kWh i 2016. Efter godtgørelse ned til minimumsafgiften på 0,4 øre pr. kWh, vil virksomheden alene have betalt 800 kr. Støttebeløbet vil i dette tilfælde udgøre 176.200 kr. i 2016.

Berørte virksomheder skal opgøre, hvor meget virksomhederne har modtaget i støtte, før det kan afgøres, hvorvidt de enkelte virksomheder er omfattet af kravet om indberetning. Virksomheder skal indberette til EU's statsstøtteregister, hvis støttebeløbet i den enkelte ordning udgør 500.000 euro eller derover i et kalenderår. Virksomheder, som er omfattet af kravet om indberetning, skal indberette relevante beløb og andre oplysninger til Skatteforvaltningen.

Se også afsnit **E.A.1.9** om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte (visse afgiftslempelser), herunder indberetning til EU's statsstøtteregister.

Dokumentation for tilbagebetalingsbeløb

Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer.

► Det fremgår af **SKM2021.379.SR**, at det er en forudsætning for tilbagebetaling efter særordningen, at betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 5, 3. pkt. (tidligere § 11, stk. 15, 3. pkt.) kan opfyldes. Ifølge denne bestemmelse skal virksomheden som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår. Det er dermed bl.a. forudsat, at det, når elregningen afregnes af virksomhedens kunder, kan dokumenteres, at der er betalt fuld elafgift af forbruget hos kunden (husstanden, virksomheden, institutionen mv.) inkl. elforbruget vedrørende ladestanderen. ◀

Se lov **nr. 1353 af 21. december 2012** om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer **§ 21, stk. 2, 2. pkt.**

► Særordningens udtryk "regning og risiko" mv.

Der er afgivet bindende svar af skatterådet, som tager stilling til en række specifikke spørgsmål om betingelserne for at kunne benytte særordningen, herunder om betingelsen om at ladestanderen skal drives for virksomhedens regning og risiko. De bindende svar fremgår af af nedenstående oversigt over domme, kendelser, afgørelser, SKM-meddelelser mv.

Målerkrav

For så vidt angår målertekniske krav til målere i ladestandere omfattet af særordningen, se [E.A.4.6.14.5](#). ◀

Blandede aktiviteter i relation til bilagsvirksomheder

Bilagsvirksomheder, jf. [bilag 1 til LBK nr. 308 af 24. marts 2017](#), der både udøver aktiviteter, som der ydes godtgørelse for, og aktiviteter, som der ikke ydes godtgørelse for, kan opnå delvis godtgørelse af afgiften. Dette gælder fx en virksomhed, der har et kombineret reklamebureau og trykkeri, hvor virksomheden kan opnå godtgørelse af afgiften af elforbruget i trykkeriet.

Hvis forbruget måles ved hjælp af én måler, beregnes godtgørelsen som hovedregel efter en omsætningsfordeling. Hvis forbruget til de enkelte aktiviteter måles, anvendes dette som grundlag for fordelingen af elforbruget.

I sagen [SKM2014.5.SR](#) fandt Skatterådet, at spørger var berettiget til en forholdsmæssig godtgørelse af elafgiften svarende til den forholdsmæssige del af omsætningen for den del af aktiviteterne, der ikke vedrørte forlystelsen Put & Take. Den forholdsmæssige godtgørelse skulle beregnes efter en omsætningsfordeling. Der kunne ikke ske en skønsmæssig fordeling af elektricitetsforbruget.

Se også

Afsnit [E.A.4.6.3.2](#) om godtgørelse af afgift af elektricitet og især afsnittet vedrørende momsregistrerede virksomheder omfattet af bilag 1 til [elafgiftsloven](#).

Oversigt over domme, kendelser, afgørelser, SKM-meddelelser mv.

Skemaet viser relevante afgørelser på området:

Afgørelse	Afgørelsen i stikord	Kommentarer
Højesteretsdomme		
SKM2006.654.HR	Sagen drejede sig om, hvorvidt en række feriehoteller/feriecentre som efter ELAL § 11 og VANDAL § 9 (som affattet før 01/01 2005) var berettiget til afgiftsgodtgørelse for forbruget af elektricitet og vand i forbindelse med driften af hotellernes/feriecentrenes vandlande. Under hensyn til ordlyden af bestemmelserne i ELAL § 11, stk. 2, og VANDAL § 9, stk. 2 - således som disse bestemmelser måtte fortolkes navnlig på baggrund af forarbejderne til vandafgiftsloven - fandt Højesteret, at driften af de pågældende badelande måtte anses for at være omfattet af begrebet "forlystelser", jf. de til lovene hørende bilag. Uanset at badelandene var etableret med henblik på at udgøre en integreret del af hotel- og feriecentervirksomhederne, var appellanterne som følge heraf efter stk. 2 i de nævnte bestemmelser afskåret fra at opnå godtgørelse af el- og vandafgifter. Ingen godtgørelse.	Den 1. januar 2017 er forlystelser udgået af bilag 1 til elafgiftsloven.

SKM2004.386.HR	En landboforenings ydelser i form af rådgivnings- og andre service- og tjenesteydelser blev anset for at være omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven. Højesteret henviste til, at det fremgår af Højesterets dom gengivet i SKM2001.488.HR , at det afgørende for, om der kan ske godtgørelse af el- og CO2-afgift, er, om den udøvede virksomhed består i produktion eller afsætning af varer eller i afsætning af service- og tjenesteydelser. Ingen godtgørelse.	Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.
SKM2001.488.HR	Højesteret fastslog, at en virksomhed, der afsætter service- og tjenesteydelser i modsætning til produktion eller afsætning af fysiske varer, skal anses som et bureau, hvis ydelser efter bilag 1 til elafgiftsloven ikke gav adgang til godtgørelse af afgift. Virksomheden havde derfor ikke krav på hel eller delvis godtgørelse af elafgift eller kuldioxidafgift. Se ELAL § 11, stk. 2.	
Landsretsdomme		
SKM2007.562.VLR	En campingplads var afgiftspligtig af elforbrug i et tilknyttet vandland. Vestre Landsret fandt, at vandlandet var omfattet af bl.a. begreberne "forlystelser" i bilagene til ELAL § 11, stk. 2, og den dagældende VANDAL § 9, stk. 2. Campingpladsen var også afgiftspligtig af elforbrug i velfærdsbygninger og af pladsbelysning, fordi campingpladsen ikke havde godtgjort, hvilken del af det samlede elforbrug, der var forbrugt til disse godtgørelsesberettigede formål. Ingen godtgørelse.	Den 1. januar 2017 er forlystelser udgået af bilag 1 til elafgiftsloven.
SKM2005.38.VLR	En virksomhed udøvede Telemarketings- og Voice Response aktiviteter. Telemarketingsydelse bestod i telefonisk markedsføring og telefonsalg samt opfølgning herpå, og Voice Response aktiviteten bestod i maskinel telefonbetjening for virksomhedens kunder samt opfølgningsopgaver i forbindelse hermed. Vestre Landsret lagde til grund, at de pågældende ydelser måtte karakteriseres som service- og tjenesteydelser. Da virksomheden anvendte edb som et naturligt hjælpemiddel til udførelsen af virksomhedens ydelser, fandt Vestre Landsret ikke grundlag for at karakterisere ydelserne som helt eller delvist edb-mæssige produktionsopgaver. Vestre Landsret fandt heller ikke grundlag for at anse virksomheden for at være et edb-bureau. I overensstemmelse med Højesterets domme i SKM2001.488.HR og SKM2004.386.HR , fandtes virksomheden herefter ikke berettiget til godtgørelse efter ELAL § 11 og CO2AL § 9.	

<p>SKM2004.226.VLR</p>	<p>Et badeland var bygningsmæssigt integreret i et hotel og udgjorde en integreret del af de tilbud, som hotellet ydede sine gæster. Badelandet var imidlertid ikke en forudsætning for hotellets drift og var samtidig et tilbud, der i vidt omfang blev benyttet af andre end hotellets gæster. På denne baggrund og sammenholdt med karakteren af badelandet fandt Vestre Landsret, at badelandet måtte anses for at være en forlystelse og dermed være omfattet af listen over virksomhed, hvis afsætning af ydelser ikke giver adgang til tilbagebetaling af afgift, jf. ELAL § 11, stk. 2, og det til bestemmelsen hørende bilag 1.</p>	
<p>SKM2003.462.ØLR</p>	<p>I overensstemmelse med et svar fra skatteministeren til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg under lovforslagets behandling lagde Østre Landsret til grund,</p> <p>at "bureauvirksomheder" i den forstand, hvori udtrykket "bureauer" benyttes i bilaget til elafgiftsloven, må forstås som "virksomheder, der udøver selvstændige servicefunktioner". Østre Landsret fandt, at denne definition også omfatter virksomheder, der yder rådgivning i form af managementkonsulentydelse, og at hverken en sproglig vurdering af udtrykket "bureauer" eller de eksempler på bureauvirksomheder, der angives i det omtalte ministersvar, giver tilstrækkeligt belæg for, at servicefunktionerne skal være af praktisk karakter og ikke kan bestå i rådgivning.</p> <p>At det ikke havde været meningen at holde rådgivningsvirksomhed uden for bilaget til elektricitetsafgiftsloven, var efter Østre Landsrets opfattelse også i overensstemmelse med formålet med bestemmelsen i ELAL § 11, stk. 2, (nemlig, at de virksomheder, der afsætter tjenesteydelser, i almindelighed ikke skulle friholdes fra afgiften), og med forarbejderne til den identiske bestemmelse i VANDAL § 9.</p> <p>Østre Landsret fandt ikke, at det var godtgjort, at der efter fast administrativ praksis gives tilbagebetaling af elafgiften for så vidt angår rådgivningsydelser vedrørende edb.</p> <p>Østre Landsret gav på den baggrund SKAT medhold i, at virksomheden hverken var berettiget til hel eller delvis tilbagebetaling af elektricitetsafgift.</p>	
<p>Byretsdomme</p>		

<p>SKM2015.475.BR</p>	<p>Et selskab H ønskede godtgørelse af el- og vandafgift i forbindelse med drift af et teater.</p> <p>Byretten lagde som ubestridt til grund, at H ikke drev teatervirksomhed, idet teaterproduktionen lå i fire produktionsselskaber. Elforbrug til fremførelse og forevisning på scenen, billetformidling, bar og garderobe m.v. var således ikke godtgørelsesberettiget, jf. ELAL § 11, stk. 2.</p> <p>Byretten fastslog, at det påhvilede H at godtgøre, at betingelserne for tilbagebetaling af el- og vandafgift var opfyldt, jf. ELAL § 11, stk. 1 og 16 og VANDAL § 9, stk. 1 og 2.</p> <p>H var registreret på en adresse, hvor også andre selskaber var registreret. Der var ikke foretaget konkrete målinger af de enkelte selskabers forbrug af el og vand.</p> <p>Da H's eget forbrug af el og vand således ikke var dokumenteret, fandt byretten, at H ikke var berettiget til godtgørelse af el- og vandafgift. Det var uden betydning for resultatet, at H havde udarbejdet en skønsmæssig opgørelse af el refusion.</p>	<p>Se E.A.7.5.7. om godtgørelse af vandafgift.</p>
<p>Landsskatteretskendelser</p>		
<p>SKM2019.220.LSR</p>	<p>Landsskatteretten fandt, at et selskabs aktiviteter med salg af brugsretter til IT-systemer udviklet af selskabet, herunder blanket- og formulardatabaser, kunne sidestilles med et edb-bureaus virksomhed, og at selskabet derfor var berettiget til godtgørelse af elafgift efter reglerne for edb-bureauer.</p>	
<p>SKM2016.521.LSR</p>	<p>Elforbrug til en elvandvarmer i pantrummet i en række supermarkeder var ikke omfattet af den i lovbemærkningerne til el-afgiftsloven nævnte "konduiterregel", således at el-forbruget var godtgørelsesberettiget. Der var ikke foretaget måling af elvandvarmernes forbrug.</p> <p>Det fandtes endvidere, at ved opgørelsen af den mængde elektricitet, som var omfattet af ELAL § 11, stk. 3, kunne virksomheden vælge mellem de opregnede principper i ELAL § 11, stk. 5. Derudover kunne virksomheden ved forbrug af varmt vand på mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, jf. ELAL § 11, stk. 7.</p> <p>Endelig fandtes det, at det var virksomhedens samlede forbrug, der skulle indgå i vurderingen efter ELAL § 11, stk. 7. Der var ikke hjemmel til at foretage en opgørelse pr. butik.</p>	
<p>SKM2014.165.LSR</p>	<p>Elforbrug anvendt til køling af produktionshal og dejblandingsrum kunne ikke anses for komfortkøling, da kølingen alene foregik af hensyn til det i disse lokaler udførte processer, herunder dejblanding og pakning, samt at kølingen ikke foregik af hensyn til personer.</p>	

SKM2013.674.LSR	Et selskab med grafisk produktion var berettiget til godtgørelse af elafgift vedrørende energi anvendt til køling over printområde i selskabets produktionshal. Selskabets produktionshal var opdelt i to afdelinger i et stort rum. I afdelingen med printområdet opholdt der sig alene personer for at føre tilsyn og hente print. I den anden afdeling foregik tilskæring og pakning. Energi anvendt til køling over printområdet blev ikke anset som komfortkøling.	På grundlag af afgørelsen har SKAT i SKM2013.891.SKAT præciseret praksis vedrørende komfortkøling.
SKM2013.297.LSR	Energi anvendt til køling af laboratorier blev ikke anset for komfortkøling. Kølingen foregik alene under hensyn til det i disse lokaler udførte arbejde, herunder laboratorieundersøgelser, lægemidler og udstyr. For så vidt angår serverrum og fryserum blev kølingen udelukkende foretaget under hensyn til det i disse lokaler placerede udstyr, idet der alene blev foretaget kortvarigt ophold i disse lokaler. Den anvendte energi blev derfor ikke anvendt til komfortformål.	På grundlag af afgørelsen har SKAT i SKM2013.891.SKAT præciseret praksis vedrørende komfortkøling.
SKM2011.179.LSR	Selskab blev ikke anset for berettiget til godtgørelse af elafgift, da selskabets aktivitet blev anset for at vedrøre ydelser nævnt i bilaget til elektricitetsafgiftsloven. Se ELAL § 11, stk. 2. Selskabets aktivitet bestod i at sælge licensrettigheder til selskabets ERP-system og dertil knyttede ydelser i form af service og support, konsulentbistand, undervisning mv. Selskabets aktivitet kunne ikke anses for omfattet af den i praksis udviklede undtagelse vedrørende edb-bureauvirksomhed, da der ikke var tale om afsætning af egentlige edb-serviceydelser.	
SKM2011.178.LSR	Et selskab, hvis aktivitet bestod i drift af edb-systemer for flyselskaber, blev anset for berettiget til godtgørelse af elafgift efter ELAL § 11, stk. 1, idet selskabets aktivitet i det hele blev anset for omfattet af den i praksis udviklede undtagelse vedrørende edb-bureauvirksomhed. Selskabets aktivitet kunne ikke for en del anses at vedrøre ydelser som nævnt i bilaget til elektricitetsafgiftsloven. Se ELAL § 11, stk. 2. Der var således ikke i afgiftsmæssigt henseende grundlag for at udskille en del af selskabets aktivitet som almindelig bureauvirksomhed.	
SKM2009.273.LSR	Et selskab, der drev forlystelsespark mv. var ikke afgiftspligtig af egenproduceret elektricitet anvendt til rumvarme mv. omfattet af ELAL § 11, stk. 3.	

SKM2008.670.LSR	Et selskab, der drev virksomhed inden for internetsikkerhed, var berettiget til godtgørelse af el- og CO2-afgift af el anvendt til drift af edb-materiel og andet materiel med direkte betydning for edb-driften.	Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.
SKM2006.174.LSR	Et bladhus var berettiget til godtgørelse af energiudgifter vedrørende forbrug af elektricitet til egne lysreklamer, der var opstillet på lejede pladser på andres ejendomme. Se ELAL § 11, stk. 1, 2 og 15 samt CO2AL § 9, stk. 1.	Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.
SKM2004.500.LSR	Energiforbrug vedrørende fællesarealer og -faciliteter i udlejningsejendomme blev anset for forbrugt af udlejer og dermed godtgørelsesberettiget efter ELAL § 11, stk. 1.	
SKM2004.289.LSR	Et nyhedsbureau blev ikke anset for omfattet af bilaget til elafgiftsloven , fordi virksomheden var på linje med en avisredaktion. Se ELAL § 11 og CO2AL § 9.	Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.
SKM2003.580.LSR	<p>Landsskatteretten fandt, at en virksomheds forskellige aktiviteter kunne udøves selvstændigt og uafhængigt af hinanden, ligesom aktiviteterne hver især blev anset som momspligtige. Ved afgørelsen af om aktiviteterne var omfattet af bilaget til elafgiftsloven, måtte hver aktivitet derfor vurderes for sig.</p> <p>Landsskatteretten fandt, at aktiviteterne</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Serviceeftersyn og kontrol af kedler i overensstemmelse med indgåede aftaler" • "Lovpligtigt energieftersyn på fast ejendom (Energimærkeordningen)" • "Sekretariat for Miljøstyrelsen i forbindelse med certificering af produktionsvirksomheder, specielt vedrørende 2 mærker" <p>var omfattet af bilaget, hvorfor klageren ikke var berettiget til godtgørelse af energiafgift vedrørende disse.</p> <p>Derimod fandt Landsskatteretten ikke, at aktiviteten "Forskningsvirksomhed" var omfattet af bilaget. Som følge heraf var klageren berettiget til godtgørelse af energiafgift vedrørende denne aktivitet.</p> <p>Endelig havde SKAT også anerkendt, at klageren var berettiget til tilbagebetaling vedrørende aktiviteten "Undersøgelser i forbindelse med miljøfarlige stoffer mv.". Se ELAL § 11, stk. 2, og CO2AL § 9, stk. 4.</p>	Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.

SKM2003.569.LSR	<p>Anvendelsen af elektricitet i fritstående el-radiatorer opstillet i udlejningshytter på en campingplads, blev ikke anset for omfattet af ELAL § 11. stk.</p> <p>Anvendelsen af elektricitet til drift af pumper i forbindelse med Put & Take fiskeri blev anset for omfattet af bilaget til elafgiftsloven som forlystelse.</p>	<p>Ved lov nr. 462 af 9/6 2004 udgik "fast installeret" af ELAL § 11, stk. 3, der i stedet blev suppleret med en bestemmelse om, at der fortsat er afgiftsgodtgørelse for forbrug af elektricitet i elvarmeaggregater, der placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov.</p>
SKM2003.428.LSR	<p>En aktivitet med oversættelsesvirksomhed skulle anses for et bureau omfattet af bilaget til elektricitetsafgiftsloven.</p> <p>Klageren var derfor ikke berettiget til tilbagebetaling af afgift.</p>	
SKM2002.374.LSR	<p>Klageren drev oversættelsesvirksomhed. Han blev anset for berettiget til forholdsmæssigt fradrag for moms af udgifter til opførelse af en ejendom, der delvis tjente som virksomhedens erhvervslokaler, samt fuldt fradrag for moms af udgifter til reparation af en fuldt ud erhvervs-mæssigt anvendt ejendom. En varebil blev ikke anset for udelukkende erhvervs-mæssigt anvendt, hvorfor fradrag for moms blev nægtet. Der blev anerkendt forholdsmæssigt fradrag for moms af en tyverialarm i den blandet benyttede ejendom. Oversættelsesvirksomheden blev anset for en bureauvirksomhed omfattet af bilaget til elektricitetsafgiftsloven, således at den ikke var berettiget til godtgørelse af el- og CO2-afgift.</p>	<p>Bemærk energispareafgift efter CO2-afgiftsloven for elektricitet er ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 afskaffet.</p>
SKM2002.171.LSR	<p>Et selskab, der opstillede læskærme ved busholdepladser, reklamesøjler og lignende, og som afholdt alle omkostninger til opsætning og drift mod at få retten til at udleje reklamepladsen på det opstillede udstyr, blev anset for at drive udlejningsvirksomhed og ikke bureauvirksomhed. Selskabet var derfor ikke omfattet af bilaget til el-afgiftsloven. Se ELAL § 11, stk. 2.</p>	
Skatterådet		

<p>► SKM2021.384.SR ◀</p>	<p>► Spørgsmålene drejede sig om, hvorvidt betingelserne for elafgiftsgodtgørelse var opfyldt for ladestandere, der blev anvendt til opladning af batterier til elbiler. Der var tale om transaktioner vedrørende opladning af elbiler mellem Spørger (ladestandervirksomheden) og en boligforening (kunden), hvor der skete opladning af elbiler, som var tilknyttet lejemålene i boligforeningen.</p> <p>I spørgsmål 1 blev der spurgt om Spørger var berettiget til godtgørelse af elafgiften i henhold til § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, med senere ændringer af elektricitet forbrugt i ladestandere til opladning af batterier til registrerede elbiler for kunden i form af boligforeningen, hvis Spørger afholdte elomkostningen.</p> <p>I spørgsmål 2 blev der spurgt om Spørger var berettiget til godtgørelse af elafgiften, hvis det i stedet var boligforeningen, der afholdte elomkostningen.</p> <p>Forudsat at betingelserne for godtgørelse jf. § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer var opfyldt, og Spørger derved opfyldte kravet om, at ladestanderne blev drevet for Spørgers regning og risiko, og kravet om at være involveret i driften af ladestanderen, kunne Skatterådet svare bekræftende. Det var herunder forudsat, at boligforeningen ikke viderefakturerede elafgiften til lejemålene i spørgsmål 2. ◀</p>	
<p>► SKM2021.379.SR ◀</p>	<p>► Spørgsmål 1-3 drejede sig om, hvorvidt betingelserne for elafgiftsgodtgørelse for opladning af elbiler § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer (særordningen), var opfyldt.</p> <p>Det er en betingelse for elafgiftsgodtgørelse efter særordningen at Spørger opfyldte kravene om at drive ladestanderen for egen regning og risiko, og at være involveret i driften.</p> <p>I sagen var der tale om abonnementsordninger ved ladestandere på privat grund.</p> <p>Skatterådet kunne svare bekræftende på spørgsmål 1 og 2 for de tilfælde, hvor Spørger stod for ubegrænset service/reparation af ladestanderen.</p> <p>Skatterådet svarede benægtende på spørgsmål 3, hvor Spørger alene stod for to aftalte årlige serviceringer/reparationer af ladestanderen og ikke bar risikoen for, bl.a. ladestanderens hændelige undergang.</p> <p>Skatterådet afviste at svare på spørgsmål 4, da der var tale om et teoretisk spørgsmål, jf. skatteforvaltningslovens 24, stk. 2. Herefter bortfaldt spørgsmål 5 og 6. ◀</p>	

<p>► SKM2021.354.SR ◀</p>	<p>► Skatterådet kunne ikke bekræfte, at kriteriet om, at ladestanderen skulle drives for elbilvirksomhedens regning og risiko var opfyldt, når kunden, udover den faste abonnementsbetaling, afholdte særskilte udgifter til en ny ladestander, såfremt ladestanderen på grund af almindelig ælde og slitage ikke længere fungerede.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at kriteriet regning og risiko var opfyldt for forretningsmodeller, hvor kunden ikke havde udgifter eller ansvar udover, at kunden skulle betale et fast månedligt abonnement for serviceaftalen.</p> <p>Endvidere var det uden betydning for ladestandernes drift, om elbilvirksomheden havde risikoen for udsving i elpriserne. ◀</p>	
<p>► SKM2021.283.SR ◀</p>	<p>► Skatterådet kunne ikke bekræfte, at betingelserne for at Spørger kunne få godtgørelse for elafgiften af den elektricitet, der blev anvendt til opladning af batterier til elbiler, der blev afregnet til medarbejderen vedrørende forbruget på ladestanderen der var installeret hos medarbejderen, hverken efter elafgiftsloven eller efter særordningen i § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012. Dette skyldes henholdsvis den manglende momsfradragsret for udgiften til el (elafgiftsloven) og at måleren af elforbruget til elbilen ikke var placeret i ladestanderen, men derimod ved boligens el-tavle (særordningen). Det fremgår entydigt af lovforarbejderne til særordningen, at måleren skal sidde i ladestanderen og ikke kan sidde andre steder. ◀</p>	<p>► Bemærk at dette bindende svar også omhandler moms- og skattespørgsmål. ◀</p>
<p>► SKM2021.235.SR ◀</p>	<p>► Skatterådet kunne bekræfte, at spørger kunne opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet, som var anvendt til drift af pumper og ventilationsanlæg hos en kunde, i det omfang spørger havde driftsansvaret. Ligeledes kunne skatterådet bekræfte, at spørger kunne opnå procesgodtgørelse af afgiften på elektricitet anvendt til et affugtningsanlæg hos en kunde, i det omfang spørger havde driftsansvaret. ◀</p>	

► SKM2021.121.SR ◀

► Spørgsmålene vedrørte, hvorvidt betingelserne for elafgiftsgodtgørelse var opfyldt for ladestandere, som blev anvendt til opladning af batterier til elbiler.

Der blev spurgt til to forskellige modeller, som kunne omfatte privatkunder, billeasingselskaber og firmabilister.

Ifølge model 1 indhentede Spørger godtgørelse for elafgift for den elektricitet, der blev brugt til opladning af elbilen via bimåleren i ladeboksen hos husstanden, og opkrævede billeasingselskabet differencen for den elektricitet, der er brugt til opladning af elbilen målt via bimåleren i ladeboksen hos husstanden, og den indhentede godtgørelse.

Spørger krediterede xx kr./kWh brugt til opladning via ladeboksen i privatboligen til firmabilisten.

Det var oplyst at Spørger via drift- og vedligeholdelsesaftalerne både driftede og vedligeholdt ladeboksene, bortset fra at Spørger ikke stod for elforsyningen til ladestanderen.

Det var oplyst, at de omhandlede firmabilister overfor Spørger dokumenterede, at der var betalt fuld elafgift af forbruget i husstanden inkl. elforbruget ladeboks.

Med hensyn til model 2 var der til forskel fra model 1 tale om en situation med to involverede parter i stedet for tre, hvor forbrugeren (her husstanden/privatkunden) tegnede en drifts- og vedligeholdelsesaftale, herunder en eventuel aftale om leje af ladeboks, hos Spørger. Endvidere modtog og betalte husstanden fakturaen for sit forbrug af elektricitet til sin husstand fra elleverandøren. Spørger indhentede godtgørelse for elafgift for den elektricitet, der blev brugt til opladning af elbilen via bimåleren i ladeboksen hos husstanden og krediterede godtgørelsen til husstanden.

Vedrørende begge modeller forudsattes bl.a., at betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 5, 3. pkt. kunne opfyldes. Ifølge denne skal Spørger som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår.

Skatterådet bekræftede, at der kunne ske godtgørelse af elafgift, jf. § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer. ◀

<p>► SKM2021.68.SR ◀</p>	<p>► Spørgsmålet handlede om, hvorvidt en momsregistreret virksomhed skulle anses som forbruger af visse mængder elektricitet.</p> <p>Virksomheden skulle anses som forbruger af elektriciteten og dermed som berettiget til godtgørelse af elafgift for elektricitet forbrugt ved kunders adgang til elinstallation m.v. i forbindelse med virksomhedens levering af masteindplacering, husning og vedligeholdelsesservice til kunderne.</p> <p>Dette omfattede dog ikke al elektricitet vedrørende situationer, hvori kundernes betaling kunne ændres/justeres bagudrettet på baggrund af det faktiske forbrug eller andre forhold vedrørende elektriciteten, herunder prisændringer, da dette reelt svarer til og kan sidestilles med, at kunderne betaler særskilt for elektriciteten. ◀</p>	
<p>SKM2020.13.SR</p>	<p>Spørgsmålene handlede om, i hvilket omfang en campingsplads var forbruger af elektricitet og dermed berettiget til godtgørelse af elafgift af elektricitet til campister.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at spørger var berettiget til godtgørelse af elafgift af el i forbindelse med salg af visse strømpakker til fastligger-campister efter elafgiftslovens § 11 e, stk. 2.</p> <p>Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger var berettiget til godtgørelse af elafgift af el i en strømpakke, når fastligger-campisten først vælger strømpakke ved afslutningen af opholdet.</p> <p>Skatterådet fandt, at campistens mulighed for at vælge mellem strømpakkerne ved afslutningen af opholdet reelt svarer til og kan sidestilles med, at campisten betaler direkte efter målt forbrug.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at spørger var berettiget til godtgørelse af elafgift af el i forbindelse med fast dagsafregning med to mulige maksimale strømmængder til andre campister efter elafgiftslovens § 11 e, stk. 2.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at spørger ikke havde adgang til elafgiftsgodtgørelse for et eventuelt merforbrug af elektricitet udover en afregnet strømpakke eller udover et maksimalt strømforbrug ved nævnte dagsafregning, når merforbruget blev afregnet efter særskilt måling, jf. elafgiftslovens § 11 e, stk. 2.</p>	

<p>SKM2020.12.SR</p>	<p>Spørgsmålet handlede om, hvorvidt kravene til elafgiftsgodtgørelse var opfyldt for ladestandere, som anvendtes til opladning af batterier til registrerede elbiler, når ejerskabet til ladestanderen ikke var hos spørger, men ladestanderen blev drevet for spørgers regning og risiko, og spørger havde driftsansvaret for disse ladestandere.</p> <p>Det ejendomsretlige ejerforhold til ladestanderen var ikke afgørende for muligheden for godtgørelse af elafgift i forbindelse med opladning af elbiler. Det afgørende var derimod, at ladestanderen blev drevet for den momsregistrerede virksomheds regning og risiko.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at så længe spørger var omfattet af særordningen jf. § 21, stk. 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, og derved opfyldte kravet om at ladestanderen blev drevet for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden opfyldte kravet om at være involveret i driften af ladestanderen, kunne spørger få godtgjort elafgift af elektricitet forbrugt til opladning af batteri til en registreret elbil efter procesreglerne i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, uden at spørger ejede de ladestandere som anvendtes til opladningen.</p>	
<p>SKM2018.626.SR</p>	<p>Skatterådet kunne bekræfte, at elektricitet fra land- og havvindmøller, der skulle anvendes i vindmøllejers varmforsyningsanlæg, var afgiftsfri, da varmforsyningsanlæg og vindmøller var direkte forbundne via samme interne net, jf. elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c. Det kunne endvidere bekræftes, at spørger under visse forudsætninger kunne få delvis afgiftsgodtgørelse for den elektricitet fra det offentlige net, der anvendtes i varmforsyningsanlægget, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt.</p>	
<p>SKM2018.505.SR</p>	<p>Skatterådet kunne bekræfte, at Spørger kan anses for den faktiske forbruger af elektricitet forbrugt i Spørgers adsorptionsaffugtere opsat på havne i forbindelse med levering af affugtning til bådejere, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at Spørger er berettiget til godtgørelse af elafgift af elektricitet forbrugt i Spørgers adsorptionsaffugtere, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3.</p>	

SKM2018.486.SR	<p>Skatterådet kunne bekræfte, at spørger var berettiget til at få delvis godtgørelse efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., for det totale eget forbrug af elektricitet anvendt på spørgers campingplads.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at en fast pris pr. dag for elforbruget, som fremgår særskilt af fakturaen til gæsten, kunne anses for at opfylde betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1 om ikke at være særskilt afregnet, da den faste dagspris ikke var udtryk for en særskilt betaling for gæstens faktisk målte elforbrug i kWh.</p> <p>Skatterådet kunne bekræfte, at det ikke var tidspunktet for faktureringen af gæstens elforbrug, der var afgørende for, hvorvidt campingpladsen var berettiget til godtgørelse af afgiften, men derimod om der skete en særskilt afregning af det faktiske målte forbrug af elektricitet i kWh.</p>	
SKM2018.250.SR	<p>Skatterådet kunne bekræfte, at spørger har ret til fuld godtgørelse af afgift af det forbrug af elektricitet, som medgår til procesformål i virksomheden, herunder viderefaktureret elafgift fra dens datacenter-leverandør vedrørende elforbrug af spørgers elektroniske udstyr, som er placeret hos datacenter-leverandøren, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1).</p>	
SKM2018.258.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at Spørger havde ret til fuld elafgiftsgodtgørelse for elforbrug anvendt til køling af lager (bortset fra procesafgift), da kølingen alene foregik af hensyn til de processer, som var i lagerarealerne og produktionsområderne, og ikke af hensyn til personers komfort.</p> <p>Endvidere bekræftede Skatterådet, at nyttiggjort varme fra processerne med køling af lagerarealerne og produktionsområderne kunne kvalificeres som overskudsvarme. Spørger skulle derfor maksimalt betale 33 % i afgift af det modtagne vederlag for overskudsvarmen ved salg af dette til et fjernvarmeanlæg.</p>	
SKM2018.220.SR	<p>Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger var berettiget til godtgørelse af elafgift for forbrug til opladning af elbiler, der oplades gennem en ladestander hos en kunde med solcelleanlæg i nettomålerordningen.</p>	

SKM2017.585.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at elektricitet, som anvendtes i et anlæg til nedkøling af procesluft forinden afbrænding, var procesforbrug, jf. ELAL § 11, stk. 1. Afbrændingen af procesluften var en følge af miljømyndighedernes krav om rensning af luften. Uden køling bevirkede procesluftens høje temperatur og fugtighed, at udledningskrav til Nox-emission ikke kunne overholdes, ligesom fugtigheden var af betydning for holdbarheden af brænderen i gaskedlen, som afbrændte procesluften. Det var uden betydning for procesgodtgørelsen, hvis der i forbindelse med kølingen blev bortledt/flyttet varme til brug for fjernvarme. Dette skyldtes, at anlæggets primære funktion var at fungere som et køleanlæg.</p>	
SKM2017.459.SR	<p>Skatterådet bekræfter, at spørger er berettiget til godtgørelse af den afgift, som er betalt af elektricitet fra UPS-batterier, som anvendes til at sikre en stabil strømtilførsel i spørgers datacentre.</p>	
SKM2017.453.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at spørgers tilrådgivningsstilling af datakapacitet (Hashing-kapacitet) momsmæssigt kunne anses for elektronisk leverede ydelser. Skatterådet bekræftede ligeledes, at spørger i forbindelse med tilrådgivningsstillingen efter praksis om edb-bureauer kan opnå godtgørelse af elafgift. Skatterådet bekræftede endvidere, at spørgers aktiviteter vedrørende bitcoin mining falder uden for momslovens anvendelsesområde.</p>	
SKM2016.527.SR	<p>Skatterådet bekræfter, at spørger kan opnå godtgørelse af elafgift efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, af den elektricitet, der forbruges i datacenteret til andre ydelser end serverdrift. Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørger kan opnå godtgørelse af elafgift, af den elektricitet der forbruges til serverdrift.</p>	
SKM2015.271.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at spørger er at anse som forbruger af vand i forbindelse med drift og vedligehold af en svømmehal. Spørger har herefter mulighed for at få godtgjort vandafgiften efter vandafgiftslovens § 9, i det omfang vandet er brugt til momspligtig aktivitet.</p> <p>Skatterådet bekræfter videre, at spørger ligeledes er berettiget til godtgørelse for elektricitet anvendt til procesformål i svømmehallen, på nær elektricitet udtaget i stikkontakter, samt delvis godtgørelsesberettiget for forbruget i saunaen og dampbadet.</p> <p>Afslutningsvis bekræfter skatterådet, at vandrutsjebanen i svømmehallen ikke gør, at der er tale om bilagsvirksomhed efter elafgiftslovens § 11, stk. 2.</p>	<p>Se E.A.7.5.7. om godtgørelse af vandafgift.</p>

SKM2014.383.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at de af spørger udførte wellness aktiviteter ikke kunne henføres til de i elafgiftslovens bilag 1 nævnte typer ydelser. Spørgers aktiviteter var derfor ikke omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven. Spørger havde også mulighed for delvis godtgørelse for den del af elektriciteten, der er anvendt til opvarmning og komfortkøling i forbindelse med udførelsen af spørgers momspligtige aktiviteter.</p> <p>Endelig kunne Skatterådet bekræfte, at spørgers ret til godtgørelse af energiafgifter skulle reduceres i forhold til spørgers momsprocent.</p>	
SKM2014.188.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at afgiften af elektricitet anvendt til spørgers produkt "databehandlingsplatform", var godtgørelsesberettiget efter praksis om edb-bureauer. Det bindende svar fik virkning såvel bagudrettet som fremadrettet.</p>	
SKM2014.118.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at el anvendt til køling af et adskilt rum, hvor der skulle bearbejdes linsedej, ikke var at anse som komfortkøling, og dermed ikke omfattet af elafgiftslovens § 11, stk. 3. Kølingen skete udelukkende af hensyn til produktionen og forarbejdningen af dejen, og ikke af hensyn til de medarbejdere der samtidig opholdt sig i rummet.</p>	
SKM2014.5.SR	<p>Skatterådet kunne ikke bekræfte, at en campingplads med Put & Take kunne få godtgjort energiafgifter for elektricitet forbrugt til en pumpe, der var placeret i forbindelse med en fiskesø, der blev brugt til Put & Take. Der kunne ikke godtgøres afgift af elektricitet anvendt til Put & Take, idet der er tale om en forlystelse omfattet af bilag 1 til elafgiftsloven. Skatterådet kunne heller ikke bekræfte, at der kunne ske en skønsmæssig fordeling af campingpladsens elektricitetsforbrug i bilagsvirksomhed og øvrige aktiviteter. Der skulle ske en forholdsmæssig fordeling, der skulle beregnes efter en omsætningsfordeling.</p>	<p>Den 1. januar 2017 er forlystelser udgået af bilag 1 til elafgiftsloven.</p> <p>Se E.A.4.6.13.4 om opgørelse af den del af virksomhedens elforbrug, der ikke er godtgørelsesberettiget.</p>
SKM2013.753.SR	<p>Skatterådet bekræftede, at selskabet kan opnå godtgørelse af elafgift for elektricitet anvendt til drift af serverfaciliteter. Selskabet forestod afvikling af virtuelle server partitioner og services som kunder tilgår via internettet. Der blev lagt vægt på, at der er en tydelig adskillelse mellem anparthavernes forskellige selskabers aktiviteter. Det var ikke afgørende om de edb-mæssige produktionsopgaver udføres periodisk eller kontinuerligt. Aktiviteten var ikke omfattet af bilaget til elafgiftsloven.</p>	

SKM2009.739.SR	<p>Skatterådet afgjorde, at et selskab kunne få godtgjort elafgift efter reglerne om procesenergi vedrørende forbrug af elektricitet fremstillet på egne generatorer, hvor der som led i en all-inclusive aftale skete udlejning af selskabets eget strømforbrugende udstyr, når udlejningen ifølge aftale med kunden skete inklusive udstyrets forbrug af elektricitet til en forud fastsat pris.</p> <p>Udstyret var ejet og lejet scene- billed-, lyd- og lysudstyr; affugtere og varmelegemer blev anvendt til udtørring af bygninger; lys, varme, affugtere og skurby faciliteter, der blev anvendt i et byggeprojekt; og lys, varmekanoner, affugtere mv. som blev anvendt til udbedring af en brandskade.</p> <p>I alle situationer blev forbrugskriteriet lagt til grund, jf. ELAL § 11, stk. 1, nr. 1, hvilket betyder, at forbruget skal foregå som led i en særlig kvalificeret produktionsproces.</p> <p>Selskabet kunne af samme grund ikke få godtgjort elafgift, når der forelå en mulighed for, at eksterne håndværkere kunne trække elektricitet til deres håndværktøj mv., når denne elektricitet blev produceret på selskabets generator. Der kunne heller ikke gives godtgørelse, hvis skurby faciliteterne var ejet af andre end selskabet selv.</p>	
-----------------------	---	--

Dato for offentliggørelse 30 Jul 2021 08:34